

پان ئا خاوتن، بېغىمى زما نى نىگ خودى زمان. . پىشوا كا كىيى

زمانى شيعرى، سىستىمى «كخستن» و «شانى گرى» لىگى خىدا
ھەددىگرت، ئىگىر كخستن و شانى گرى لىگى خىدا ھەددىگرت،
ناتوانى پىيوى ندى نەنى نىوان شتىكان درووست بىك؛ بىيى بىو
ئىنجامى دىگىن كى بى بىراورد لىگى زمانى باو، «زمانى شيعرى»
پىيوى ندى نىوان «شتىكان» نىگ «وشى». ھەكارىكى ئىيى كى
شتىكان زىيانى ھەيى، بىمام وشىكان زىيانى نىيى. بىيى زمان
پاكىردنى و فەيدان و غەببىگىردنى بى وشى، بىمام وشى فەيدراو و
كىوتوى زمانى. پان ئا خاوتن و زمان، وىك زىراب واىى، زىراب وىك
پاشى بى كىمىكى فەلتىردا دىوات تا پاك دىكىرتى و دىبىتى و
ئو و بى كار دىھەنرىتى وى، بىمام زمان نىكىوتوى و بىردىوام لى
خىسوين و خىتاشين و خىپاكىردنى ودا بى دىورى خىدا دىسووتى و
دىچىتى و ناو خىي. پان ئا خاوتن و زمان، دوو چىكى جياوازن. بىيى
«زمانى شيعرى» و «وشى شيعرى» بىك شت نىن. شيعر، چىكىكى
بىكىرتوى تا نىگات بى كىمايى خى لى زمان خى دىرناھا وئىتى.

زمان، سىستىمىكى لى ھەماكانى «دىنگ و مانا»، ھەروھە ئامازىكى
پىيوىندىكىردنى، كى مىرۋىكان بى ھەيى و دىستكىوتىكانى شارستانىتى
مىرۋايتى دىپارزىن و دىيانگوازن وى. زمان، بىكىكى لى
تايبىتمىندىكىكانى نىتى وىكى. بى گشتى نىتى وى جياوازانى زمانى
تايبىت بى خىيان ھەيى. زمانى سىرۋىكىدىكانى جىھان بىرتىن لى:
[چىنى، ئىنگلىزى، فەببىسى، ووسى، ئىسپانى، ەرەبى، پورتوگالى و
ئىمانى] لى نىوياندا زمانى چىنى زىرتىن بىكارھەننى ھەيى و
ئىنگلىزى دواي ئى و ئىنجا زىرتىن گىشكىردن لى ئىستادا
پورتوگالى بىازىلىيى.

پان ئا خاوتن/ قىسكىردن، بىكارھەننى و دىرنىجىمى تايبىتى زمانى.
بىيى دوو واتاى ھەيى؛

۱- بىكارھەننى زمان، واتى «قىسكىردن» يان «نووسىن»، بىو ھەيى و
ھاوتى «گوىگرتن» يان «خوئىندنى وى»- كى پىسەي «دىربىن» و
«تىگىيشتن»-.

۲. دىرنىجىمى بىكارھەننى زمان، واتى بىرھەمى قىسكىردنى زارىكى
يان نووسراو، دىرنىجىمى چالاكىيىكانى قىسكىردنى.

جیاوازی چمکی نه‌وان «زمان» و «قس‌کردن» له زمانزانی سویسری
فردیناند دی سوسر (1857-1913)، کرسی زمانه‌وانی گشتی (1916)
و‌رگیراو.

سه‌بارت به‌وانه‌ی سه‌ر‌وه، به سه‌یرکردنی په‌یوه‌ندی نه‌وان شاعر و
زمان و پان‌ئاخوتن، به‌سه به د‌زین‌وه‌ی شاعر. شاعر، د‌ره‌نجامی
به‌کاره‌نانی زمانه له‌ناو زماندا، به‌ام که و‌ک قسه و‌رگیرا و
شاعر چوه‌وه‌و ناو قسه، له شاعر د‌که‌وه‌ت. به‌یه ئه‌گ‌ر په‌یوه‌ندی
هاوک‌ش‌ی [زمانی شاعری] له‌سه‌ر «شاعر + زمان» دام‌زرا به‌ت، کا تشوه‌ن
و ز‌مان د‌خاته‌وه‌و ناو زمان و زمانیش و‌رچه‌رخانی شاعر. به‌یه
زمانی شاعری، زمانه‌کی ح‌تمی شاعیرانه‌یه به د‌ره‌ینه‌ی ه‌سته‌کانیان
و گ‌یشتن به شاعر، تا ا‌د‌یه‌کی دیاریکراو به‌نگدانه‌وه‌ی ش‌وازی
قس‌کردنی شاعیر.

که‌واته، ئایا د‌که‌رت «شاعر + گوتار» به «قس‌ی شاعر» د‌ابه‌ثرت؟
و‌به‌ام‌که به‌یه. به‌ام ئه‌گ‌ر ئه‌مه به کار به‌نین به درووستکردنی
هاوک‌ش‌یه‌کی تر، ئه‌وا د‌به‌ته «قس‌ + قسه‌کردن» = «قس‌کردن +
قس‌کردن»، واته پان‌ئاخوتن = پان‌ئاخوتن.

قس‌کردن = قسه‌کردن، دیاره ه‌یه‌یه‌کی په‌ناس‌ی بازنه‌یه له له‌ژیکی
فرمیدا. به‌یه ته‌گ‌ی‌یشتنه‌که تی‌ری «زمانی شاعری» ه‌یه به‌ام
تی‌ری «قس‌ی شاعری» نیه.

استیه‌که‌ی، کا ته‌ک بازنه‌کانی شاعر و فرکردنی شاعر باس له شاعر
د‌که‌ن، سه‌رنجیان له‌سه‌ر زمانی شاعر؛ چونکه ته‌نیا زمان ئه‌رکی
په‌یوه‌ندیکردنه، که «ئه‌رکی به‌مزی» و «ئه‌رکی گشتاندن» یه ه‌یه.
له‌که‌ینه‌وه له شاعر له زمانه‌که‌یدایه نه‌ک قسه‌که‌ی، چونکه زمان
گونجاندن و ئام‌از.

...

نزاری ۲۰۲۳